

Watercity. Zagospodarowanie akwenów oraz terenów przybrzeżnych miast nadmorskich

Celem pracy jest zaproponowanie sposobu planowania zbiorników wodnych, rzek, kanałów, „waterfront’ów” i wysp oraz obszarów związanych funkcjonalnie i kulturowo z akwenami wodnymi w obrębie miasta. Zbiorniki wodne, tereny zielone i zabudowane w obrębie granic administracyjnych miasta powinny łączyć się w spójną całość urbanistyczną, a studia planistyczne dla tych terenów wyznaczać kierunek działań prowadzących do zrównoważonego rozwoju aglomeracji miejskiej.

W części opisowej pracy przedstawiono i opisano czynniki mające wpływ na rozwój miast nadwodnych. Pod uwagę brane są aspekty: przestrzenny, hydrometeorologiczny, ekologiczny, ekonomiczny oraz wpływ uwarunkowań historycznych i politycznych.

Kolejna część pracy przedstawia transformacje jakim podlegały akweny w charakterystycznych krajach dla wybranego zagadnienia, to jest w Holandii, Japonii i Stanach Zjednoczonych. Pokazanie specyfiki inwestycji nadwodnych w tych regionach oraz uwarunkowań, doświadczeń i projektów ma na celu pokazanie wzorców koncepcyjnych do naśladowania. Holandię charakteryzuje wielowiekowa tradycja zarządzania wodami (Plan Zuiderzee, Plan Delta, powstawanie polderów). Państwo wypracowało strategię rozwoju, planowania i zarządzania wodami oraz integracja systemów ochrony wybrzeża (program „Ruimte voor de Rivier” - Miejsce dla Rzeki) oraz miast (Rotterdam, Amsterdam, Haga). Zagospodarowanie wód miejskich Japonii cechuje się przemianami na wielką skalę obejmującymi zabudowę miejską wód, rozwój terenów nadwodnych oraz japoński system infiltracji wody opadowej i tworzenia polderów. Planowanie miast wodnych w Stanach Zjednoczonych wyróżnia zrównoważony rozwój terenów przyrodniczych (Seattle WA, Waszyngton DC, Filadelfia PA), studia odbudowy Nowego Orleanu LA i konkurs na rewitalizację Nowego Jorku ze zniszczeń w sposób zrównoważony i odporny na wpływ klimatu.

Ostatnia część pracy to opis przekształceń akwenów Szczecina i Dłty Odry w Polsce. W tej części nawiązano do historii miasta, dokonano analizy stanu obecnego obszaru wodno – wyspowego Szczecina oraz przedstawiono projekty rozwojowe z wykorzystaniem metody „research by design”: zachowawczy, ekspansywny i zrównoważony. Koncepcje różnią się stopniem ingerencji w tkankę miejską oraz niezbędnymi nakładami środków. Rewitalizacja Międzyodrza poprawi integrację miasta i wpłynie na rozwój jego przestrzeni publicznych.

Textel